

La cinquena gran campanada del Girona a Montilivi

Amb la victòria de dilluns en el derbi, els gironins ja han derrotat dos cops el Barça i el Madrid i un l'Atlètic a Montilivi en cinc gran nits per a la història

Els aficionats del Girona van anar a dormir ben tard abans-d'ahir. Uns perquè eren al camp i tornaven cap a casa, d'altres perquè la tensió del partit no els deixava agafar el son i uns altres perquè quan van arribar van engegar la televisió per veure repeticions i tertúlies. Un escenari agraït i esperat per als seguidors, que quan arriba en gaudeixen i s'hi recreen amb el desig que no arribi la son. És el que va passar dilluns a Montilivi on es va viure una nit de glòria amb la victòria contra el Barça. Un triomf en un partidarro dels de Michel que van saber patir per acabar-se fent grans i atropellar els blaugrana. El 2-1 entra directament a la col·lecció de victòries històriques que ha aconseguit el club en aquesta etapa moderna contra els grans de la Lliga a l'estadi. En aquest museu imaginari, el Girona hi té exposades els trofeus de caça: Barça, Madrid i Atlètic de Madrid. La peça del Barça és la segona després del 4-2 del curs 2023-24 i iguala les dues que hi ha del Madrid, que són les victòries per 2-1 de l'any de l'estrena (2017-18) i per 4-2 de la 2022-23. També l'Atlètic ha claudicat a l'estadi gironí. Ho va fer en la màgica temporada de la Champions per 4-3 gràcies a un gol en l'afegit d'Iván Martín. «Una més que tindràs per explicar» li deia una mare al seu fill que precisament dilluns feia tretze anys i que va tenir un doble regal en forma de victòria i de samarreta d'Arnau Martínez al final del partit. Tant la mare com el nano les han viscut totes en directe a l'estadi aquestes grans nits. I així, a còpia d'anar regant la base, ha estat com ha crescut la massa social del Girona fins a convertir-se en el que és ara, que multiplica la de fa deu anys. Perquè els dies grans com els d'ahir ajuden a fer afició. Ja va passar per Sant Narcís del 2017 quan els gols d'Stuani i Portu van doblregar el Reial Madrid (2-1) en la primera gran campanada que va fer el club a la màxima categoria a Montilivi. Aquell dia, es va posar a prova la resistència de les graderies supletòries instal·lades arran de l'ascens. Perquè tornessin a trontollar caldria esperar-se sis anys. Ja amb Michel, l'equip va tornar a Primera i el Madrid va ser altre cop el protagonista d'una nit històrica. Bé, més aviat, el protagonista va ser Taty Castellanos, autor dels quatre gols en l'impactant 4-2. La temporada següent (2023-24), la millor de la història del Girona, passarien per la pedra per primer cop l'Atlètic de Madrid i el Barça en dos partits èpics. Davant els matalassers, els gironins es van sobreposar a tres gols de Morata per acabar sumant els tres punts gràcies a un golarro d'Iván Martín en l'afegit (4-3) que permetia mantenir el frec a frec amb el Madrid al capdavant de la classificació amb quaranta-vuit punts després de quinze jornades. Sí, quinze jornades i quaranta-vuit punts. Una cosa fora de sèrie. Al Girona li quedava una presa per afegir a la col·lecció i va ser aquella mateixa temporada, ja a les acaballes, en un altre partit inoblidable. Pel què, el triomf 4-2, i pel que va suposar, la classificació matemàtica per la Champions League. Dovbyk, Miguel Gutiérrez i Portu (2) van deixar en no res els gols de Christensen i Lewandowski. Era la primera vegada que el Girona superava el Barça en partit oficial. La segona s'ha fet esperar quasi dos anys i serveix per tenir més a prop la salvació.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2026/02/18/cinquena-gran-campanada-girona-montilivi-126954667.html>